

Uvodna molitev za srečanje mož

Gospod Jezus Kristus, danes prihajamo predte takšni, kot smo. Odlagamo svoje maske, svoje nazive in vse vloge, ki jih igramo pred svetom. Tukaj nismo igralci, ampak tvoji sinovi.

Hvala ti za zgled mož, ki so si upali priznati, da njihova lastna moč ni dovolj. Prosimo te, podeli nam danes duha iskrenosti. Naj ne iščemo le pametnih besed, ampak pot do tvojega srca in do srca svojih bratov, ki sedijo ob nas.

Blagoslovi naš pogovor. Naj bo to varen prostor, kjer lahko priznamo svoje boje, svoje dvome in svoje poraze. Okrepi v nas tisto pravo moško držo, ki ne izvira iz ponosa, ampak iz ponižnosti pred teboj.

Naj nas tvoja beseda predrami, tvoj mir pa opogumi, da bomo po tem srečanju stopili v svoje domove in službe kot novi ljudje – takšni, ki ne iščejo le lastne slave, ampak tvojo voljo.

Amen.

Uvod (5 minut) Bratje, po veliki noči imamo posebno priložnost. Pred nami je pričevanje moškega, ki ga vsi dobro poznamo – Clint Eastwood, ikona moškosti, ki je desetletja igral trde, samozadostne like: revolveraše brez imena, policaje, kavboje, izobčence. Moški, ki je režiral filme o junaštvu, maščevanju in odrešitvi. Danes pa govori o nečem, kar je za njega pomembnejše od vsega, kar je kdaj postavil na filmsko platno. Govori o dnevu, ko je svoje življenje izročil Jezusu Kristusu – in zakaj je On edina pot. To ni lahka zgodba. To je zgodba o padcu navzgor, o tem, kako je slavni, samozavestni moški spoznal, da sam sebi ne more biti rešitelj.

Glavni del besedila – Clintova pot (15–20 minut branja dodan spodaj)

Povzetek

1. Življenje, ki je izgledalo popolno, a je bilo prazno Clint Eastwood priznava: desetletja je verjel, da ima vse pod nadzorom. Bil je »self-made man« – sam se je dvignil, trdo delal, postal legenda v Hollywoodu, ko nihče ni verjel vanj. Verjel je, da je moč v samostojnosti, modrost v zaupanju vase. Hollywood in svet sta ga učila: »Verjemi vase, bodi svoj lastni bog.«

Bil je »duhoven« – cenil je naravo, skrivnost obstoja, sestavljal si je lastno filozofijo iz različnih kosov. Delal je dobro, delal je pošteno, a globoko v sebi je čutil praznino, ki je ni mogel poimenovati. Polnil jo je z delom, uspehom, odnosi, projekti. A nič ni zadovoljilo globoke lakote v duši. Nič ni odgovorilo na temeljna vprašanja: »Zakaj sem tu? Kaj se zgodi, ko se vse konča? Ali res obstaja dobro in zlo, ali si vse samo izmišljujemo?«

2. Trenutek prebujanja – sam v delavnici En večer je bil sam v delavnici (rad dela z rokami). V tišini je nenadoma občutil težo lastne minljivosti. Začel je razmišljati o vseh likih, ki jih je igral – o smrti, odrešitvi, žrtvovanju. A tokrat ni šlo za vlogo. Šlo je zanj – za Clint Eastwooda. Vse njegovo trdoživost, zanašanje nase, dosežki – nič od tega ne bo štelo, ko bo vdihnil zadnjič.

Takrat je spoznal: vsi njegovi filmi o krivdi, odrešitvi in žrtvi so bili le sence ene same resnične Zgodbe – zgodbe o Bogu, ki je raje umrl, kot da bi živel brez nas.

3. Pogovor s prijateljem in začetek iskanja Prijatelj, ki ga je poznal leta, mu je nežno, a vztrajno govoril o Jezusu – ne pridigarsko, ne obsojajoče, temveč tako, da je Clint postal radoveden. Videti je bilo, da se je prijatelj spremenil: imel je mir in namen, ki sta presegala uspeh ali neuspeh.

Ko ga je Clint naravnost vprašal: »Kaj je drugače pri tebi?«, mu je prijatelj povedal evangelij – ne kulturno krščanstvo, ne religioznost, ne politiko, temveč preprosto resnico: Bog je tako ljubil svet, da je dal svojega edinorojenega Sina. Jezus ni prišel k pravičnim, temveč k grešnikom. Živel je popolno življenje, ki ga mi ne moremo, umrl smrt, ki si jo mi zaslužimo, in vstal, da nam ponudi večno življenje.

4. Boj, dvom in odločitev Clintova prva reakcija je bila skeptična. Bil je logičen človek, želel je dokaze. A prijateljeve besede so ga zadela: »Clint, ti si celo življenje pripovedoval zgodbe. Veš, da najboljše zgodbe razkrivajo resnico. Kaj če je največja zgodba, ki je bila kdaj povedana, resnična?«

Začel je brati Biblijo – resno, ne le izbrana mesta. Začel je z evangeliji. Tam je srečal Jezusa – ne Jezusa iz vitražnih oken ali političnih debat, temveč resničnega Jezusa: tistega, ki je govoril z avtoriteto in sočutjem, ki je razkrinkaval hinavščino, a kazal usmiljenje do zlomljenih, ki je trdil, da je Pot, Resnica in Življenje – in to potrdil s svojim življenjem, smrtjo in vstajenjem.

Spoznal je: vsi junaki, ki jih je igral, vse zgodbe o odrešitvi in žrtvi, so bile le sence te ene resnične Zgodbe. Odločil se je. Ni sprejel odločitve lahkomišelnost. Postavljal je težka vprašanja, preučeval zgodovinske dokaze o vstajenju, pričevanja apostolov, spremenjena življenja skozi stoletja. Preučil je svojo lastno praznino in nezmožnost, da bi se rešil sam.

5. Odločitev in preobrazba Eno noč, sam doma, je pokleknil – on, ki je igral moške, ki nikoli niso pokleknili pred nikomer – in molil: »Bog, če si resničen, če je Jezus tisti, za katerega se izdaja, te potrebujem. Ne morem več sam. Poskusil sem. Ni mi uspelo. Odpusti mi. Reši me. Naj bom tvoj.«

Ni bilo dramatičnega trenutka – brez strele, brez glasu z neba. A nekaj se je spremenilo v njegovem srcu. Kot da bi se dvignila težka teža, ki jo je nosil vse življenje. Kot da bi se vrnil domov po desetletjih tavanja.

To je bil dan, ko je Clint Eastwood izročil svoje življenje Kristusu – in od takrat ni bil več isti.

6. Kaj je dejansko spremenilo njegovo življenje Clint pojasni, kaj pomeni biti kristjan:

- Ni postal popoln, še vedno se bori.
- A ima **mir** – ne odsotnost problemov, temveč prisotnost Nekoga, ki je večji od problemov.
- Ima **namen** – življenje ni več o gradnji lastne zapuščine, temveč o služenju Tistemu, ki je dal življenje zanj.
- Doživlja **preobrazbo** – ponos, jeza, pohlep, potreba po odobravanju izgubljajo moč, ker v njem deluje Kristusov Duh.
- Ima **upanje** – svet je zlomljen, a z Kristusom zlo nima zadnje besede, smrt ni konec, vse solze bodo obrisane.

7. Zakaj je Kristus edina pot Clint odkrito pove: vem, da je to v naši kulturi žaljivo. A tega nisem izjavil jaz – to je izjavil Jezus: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu razen po meni« (Jn 14,6).

Ali je to res ali ni. Jezus je bodisi Bog, ki je prišel k nam, bodisi lažnivec ali nor. Srednje poti ni. Clint je preučil dokaze: zgodovinske, filozofske, pričevanja spremenjenih življenj in lastno izkušnjo. Prepričan je: Jezus je edina pot – ne ker je Bog ozek, temveč ker je On edini most med svetim Bogom in grešnim človekom. Druge religije pravijo: »Plezaj lestev k Bogu.« Krščanstvo pravi: »Bog je sestopil k tebi.« To je milost. To je evangelij.

Zaključek besedila Clint zaključí z osebnim pričevanjem: »Živel sem dolgo življenje. Doživel sem uspehe in poraze, viške in padce. Lahko vam povem z absolutno gotovostjo: nič – nič se ne more primerjati s tem, da poznaš Jezusa Kristusa. Ne bogastvo, ne slava, ne dosežki, niti ljubezen družine. Vse drugo je začasno. Vse drugo odpove. Vse drugo pusti praznino. Kristus pa je večni. Kristus je dovolj. Kristus je resničen.«

Ne prosi, da bi izklopili razum. Prosi, da resno vzamemo Jezusa – ne kot dobrega učitelja ali lepo idejo, temveč kot Gospoda in Odrešenika, kot edino pot k Očetu.

Njegova molitev za nas: naj njegova zgodba postane tudi naša.

Za osebni premislek (v tišini srca)

1. **Moč ali nadzor?** Eastwood pravi: »Mislim sem, da moč pomeni stati sam.« Kje v svojem življenju še vedno krčevito držim vse niti v svojih rokah in se bojim priznati, da česa ne zmorem sam? Kaj bi se zgodilo, če bi to "težo" za trenutek odložil? »Dovolj ti je moja milost, saj se moč dopolnjuje v slabotnosti.« (2 Kor 12,9)
2. **Kaj polni mojo praznino?** On je svojo praznino polnil z delom, uspehom in projekti. S čim jaz najpogosteje "mašim" tiste tihe trenutke, ko se oglasi nemir v moji duši? Je to delo, zabava, telefon ali morda nenehno načrtovanje prihodnosti? »Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen.« (Jn 4,14)

3. **Moja zapuščina proti mojemu namenu.** Če bi danes moral zapustiti ta svet, ali bi bil bolj ponosen na to, kar sem *zgradil* (hiša, kariera, denar), ali na to, kdor sem *bil* v odnosu do Boga in ljudi? Ali moj trenutni "namen" služi le meni ali nečemu večjemu? »*Kaj namreč pomaga človeku, če si ves svet pridobi, svoje življenje pa zapravi?*« (Mt 16,26)

Za pogovor v skupini mož

1. **Maske in resničnost:** Clint je vse življenje igral močne, nepremagljive like, a prizna, da je bil ob predaji Kristusu najbolj prestrašen. Kako pogosto se med prijatelji ali sodelavci pretvarjamo, da smo "trdni kot skala", medtem ko se v resnici borimo z dvomi ali neuspehi? Zakaj nam je kot moškim tako težko pokazati to ranljivost? »*Priznavajte torej drug drugemu grehe in molite drug za drugega, da boste ozdraveli.*« (Jak 5,16)
2. **Koncept "edine poti":** Eastwood izpostavi, da je trditev o Jezusu kot edini poti za mnoge žaljiva. Kako se vi počutite ob tej trditvi v današnjem svetu, ki pravi, da je "vse relativno"? Ali nam vera v Jezusa daje svobodo ali nas omejuje? »*Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu razen po meni.*« (Jn 14,6)
3. **Preobrazba v praksi:** Govor omenja, da krščanstvo ni le niz pravil, ampak odnos, ki nas spreminja (manj jeze, manj ponosa, več miru). Ali ste pri sebi ali pri drugih možeh opazili kakšno konkretno spremembo, odkar ste v svoje življenje povabili Boga? Kako ta "novi moški" deluje v družini ali na delovnem mestu? »*Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo.*« (2 Kor 5,17)

Predlog za zaključni ritual blagoslova

(na koncu srečanja)

1. **Tišina in priznanje** (1 minuta) »Zaprte oči. V tišini priznajte pred Bogom: kje ste se doslej zanašali samo nase in kje čutite, da potrebujete Jezusa kot edino pot.«
2. **Skupna molitev kesanja in predaje** (vsi ponavljajo) »Gospod Jezus Kristus, priznam, da sem se dolgo zanašal nase. Odpusti mi moj ponos in samozadostnost. Izročam ti svoje življenje. Bodi moj Gospod in Odrešenik. Hvala, da si zame umrl in vstal. Naj živim zate. Amen.«
3. **Osebni blagoslov** (vsak moški po vrsti) Vsak lahko vstane in izreče preprosto predajo: »Jezus, danes ti izročam svoje življenje. Bodi moj Gospod. Ozdravi me, vodi me in uporabi me za svoje kraljestvo. Amen.«
4. **Skupni blagoslov** (vsi vstanejo, roke na ramenih) Voditelj vodi: »Nebeški Oče, po moči Svetega Duha nas ohrani v resnici, da je Jezus edina pot. Naj živimo kot tvoji sinovi – osvobojeni, predani in polni upanja. Po moči vstajenja Jezusa Kristusa. Amen.«

Naj vas Gospod blagoslavlja – in naj vam da pogum, da tvegate vse zanj, tako kot je to storil Clint Eastwood. Amen.

DODATEK

Prilagam celotno besedilo, ki skuša v slovenskem jeziku ujeti Eastwoodov značilen umirjen, neposreden in hkrati globoko osebni slog.

Tvegaj sem vse, da bi sledil Jezusu Kristusu | Clint Eastwood

Večino svojega življenja sem stal pred kamerami. Igral sem revolveraše, policiste, kavboje in ubežnike. Režiral sem zgodbe o junakih in zločincih, o odrešitvi in maščevanju. A nikoli nisem bil bolj živčen, kot sem v tem trenutku, ko stojim tu pred vami, da bi spregovoril o nečem, kar je bolj resnično od vsega, kar sem kdaj upodobil na platnu. Tukaj sem, da vam povem o dnevu, ko sem svoje življenje izročil Jezusu Kristusu, in kar je še pomembneje – zakaj je On edina pot.

Vem, kaj si nekateri mislite. Clint Eastwood – tisti tip, ki je igral »Moža brez imena«, tisti, ki je mižikal skozi špageti vesterne in v vsak dom prinesel stavek: »Daj, polepšaj mi dan.« Ja, ta tip. In nekaj vam povem: večino življenja sem mislil, da imam vse pod nadzorom. Bil sem človek, ki se je ustvaril sam, zanašal sem se nase. Sam sem se izkopal iz blata, trdo delal in si ustvaril ime v tem mestu, ko nihče ni verjel vame. Mislil sem, da moč pomeni stati sam. Mislil sem, da modrost pomeni zaupati sebi nad vsem drugim. Motil sem se.

Vidite, Hollywood vas uči verjeti vase, svet pa vas uči, da bodite sami svoj bog. Desetletja sem verjel v to. Bil sem duhoven, seveda. Cenil sem naravo, cenil sem skrivnost obstoja. Imel sem svojo osebno filozofijo, skrpano iz koščkov različnih idej. Mislil sem, da je to dovolj. Mislil sem, da biti dober človek, trdo delati in pošteno ravnati z ljudmi pomeni vse. Vendar je nekaj manjkalo. V meni je bila praznina, ki je nisem znal poimenovati in je nisem mogel zapolniti. Polnil sem jo z delom, z uspehom, z odnosi, s projekti. Ne razumite me narobe, za vse to sem hvaležen, a nič od tega ni potešilo tiste globoke lakote v moji duši. Nič od tega ni odgovorilo na temeljna vprašanja: Zakaj sem tukaj? Kaj se zgodi, ko se vse to konča? Ali res obstajata dobro in zlo, ali pa si vse skupaj le izmišljujemo sproti?

Nekega večera sem bil v svoji delavnici. Rad delam z rokami, nekaj gradim, veste, in ostal sem sam s svojimi mislimi. V tisti tišini sem začutil težo lastne minljivosti, kot še nikoli prej. Razmišljal sem o vseh likih, ki sem jih igral in so se srečevali s smrtjo, ki so zrlí svojemu koncu v oči. A to ni bil filmski lik. To sem bil jaz, Clint Eastwood. In spoznal sem, da vsa moja trdnost, vse zanašanje nase, vsi moji dosežki – nič od tega ne bo pomembno, ko bom izdihnil zadnjič.

Pomislil sem na moške, ki sem jih igral in so iskali odrešitev. Williama Munnyja v *Neoproščenem* – človeka, ki ga je preganjala preteklost. Frankieja Dunna v *Punčki za milijon dolarjev*, ki je iskal smisel v zlomljenem svetu. Walta Kowalskega v *Gran Torinu*, ki je poskušal skleniti mir s svojimi demoni. Svojo kariero sem posvetil raziskovanju tem krivde, odrešitve in žrtvovanja, a jih nikoli nisem zares razumel. Nikoli jih nisem zares izkusil.

Prijatelj, ne bom ga imenoval, a nekdo, ki me je poznal leta, mi je nežno in vztrajno govoril o Jezusu. Ne na pridigarški način, ne tako, da bi se počutil obsojenega ali v kotu, ampak na način, ki me je naredil radovednega. Spremenil se je. To sem videl. V njem je bil mir, nek smisel, ki je presegal uspeh ali neuspeh. Nekega dne sem ga naravnost vprašal: »Kaj je na tebi drugače?« In povedal mi je. Povedal mi je o evangeliju. Ne o kulturni krščanskosti, ne o religioznosti ali politiki, ampak o preprostí, globoki resnici: da je Bog tako ljubil svet, da je poslal svojega edinorojenega Sina. Da Jezus Kristus ni prišel zaradi pravičnih, ampak zaradi grešnikov. Da je živel popolno življenje, ki ga jaz nikoli ne bi mogel, umrl smrt, ki sem si jo jaz zaslužil, in vstal, da bi meni – da bi vsem nam – ponudil večno življenje.

Priznam, moja prva reakcija je bila dvom. Sem logičen človek. Rad imam dokaze. Rad imam stvari, ki se jih lahko dotaknem in jih razumem. Toda prijatelj mi je rekel nekaj, kar mi je ostalo v mislih: »Clint, svojo kariero si zgradil na pripovedovanju zgodb. Veš, da najboljše zgodbe razkrivajo resnico. Kaj pa, če je največja zgodba, ki je bila kdaj povedana, dejansko resnična?«

To me je spodbudilo k razmišljanju. Začel sem brati Biblijo. Zares brati, ne le koščkov, ki sem jih slišal skozi leta. Začel sem z evangeliji – Matejem, Markom, Lukom, Janezom – in našel sem nekaj, česar nisem pričakoval. Našel sem Jezusa. Ne Jezusa z vitražev ali političnih razprav. Ne Jezusa, ki se ga uporablja za prodajo knjig ali opravičevanje osebnih interesov. Našel sem resničnega Jezusa. Tistega, ki je govoril z avtoriteto in sočutjem. Tistega, ki je razgalil hinavščino, a pokazal milost zlomljenim ljudem. Tistega, ki je trdil, da je pot, resnica in življenje, ter to podkrepil s svojimi dejanji, svojo smrtjo in svojim vstajenjem.

In takrat sem spoznal: vsak junak, ki sem ga igral, vsaka zgodba o odrešitvi, ki sem jo kdaj povedal, vsaka žrtev, ki sem jo upodobil na platnu – vse to so bile le sence te edine resnične zgodbe. V ljudeh so odmevale zato, ker so odmev nečesa resničnega, nečesa dokončnega: zgodbe o Bogu, ki bi raje umrl, kot pa živel brez nas.

Boril sem se s tem. Nisem človek, ki sprejema odločitve zlahka. Postavljal sem težka vprašanja. Preučil sem dokaze – zgodovinske dokaze za vstajenje, pričevanja apostolov, preobrazbe življenj skozi zgodovino. Gledal sem filozofske argumente. Pogledal sem v svoje življenje, svojo praznino, svojo nezmožnost, da bi rešil samega sebe. In nekega večera, sam v svojem domu, sem padel na kolena – jaz, ki sem igral moške, ki niso nikoli poklekli pred nikomer – in sem molil. Rekel sem: »Bog, če si resničen, če je Jezus to, kar pravi, da je, te potrebujem. Ne morem več sam. Poskusil sem in mi ni uspelo. Odpusti mi. Reši me. Naredi me svojega.«

Nič dramatičnega se ni zgodilo. Brez strele, brez glasov z neba. Toda v mojem srcu se je nekaj spremenilo. Bil je, kot bi se teža, ki sem jo nosil vse življenje, nenadoma dvignila. Bil je, kot bi se vrnil domov po desetletjih tavanj. To je bil dan, ko sem svoje življenje predal Kristusu. In od takrat nisem več isti.

Dovolite mi, da povem, kaj to pomeni, ker mislim, da je veliko zmede glede tega, kaj pomeni biti kristjan. To ne pomeni, da sem nenadoma postal popoln. Ne pomeni, da se ne borim. Ne pomeni, da imam vse odgovore. Pomeni le, da sem končno nehal poskušati biti svoj lastni odrešenik in sem sprejel Odrešenika, ki ga je poslal Bog.

Vpliv na moje življenje je bil globok.

- **Prvič: imam mir.** Resničen mir. Ne odsotnosti težav, temveč prisotnost Nekoga, ki je večji od mojih težav. Ponoči ne ležim več buden, mučen zaradi svojih neuspehov, ker vem, da so mi odpuščeni. Ne zrem v prihodnost s strahom, ker vem, kdo drži prihodnost v svojih rokah.
- **Drugič: imam namen.** Moje življenje ni več namenjeno gradnji zapuščine. Namenjeno je služenju Tistemu, ki je dal svoje življenje zame. Vse, kar počnem zdaj, skušam delati Njemu v slavo. Moje delo, moji odnosi, moja sredstva – niso več moji, Njegovi so. In to osvobaja. Odvzame pritisk. Ni mi se treba dokazovati. Ni mi treba zaslužiti ljubezni ali sprejetosti. V Kristusu ju že imam.
- **Tretjič: doživel sem resnično preobrazbo.** Stvari, ki so me včasih nadzorovale – ponos, jeza, poželenje, potreba po odobravanju – izgubljajo svoj oprijem. Ne zato, ker sem jaz močan, ampak ker Njegov Duh deluje v meni. Biblija govori o tem, da postanemo nova stvaritev. In to sem jaz. Stari Clint, tisti samozadostni mož, umira. Novi Clint, tisti, ki nastaja po Kristusovi podobi, se rojeva.
- **Četrtyč: imam upanje.** Ko živiš tako dolgo kot jaz, vidiš dovolj, da veš, da je ta svet zlomljen. Povsod so krivice, trpljenje, smrt – in brez Boga je to vse, kar obstaja. Toda s Kristusom je tu upanje. Upanje, da to ni vse. Upanje, da zlo nima zadnje besede. Upanje, da smrt ni konec. Upanje, da bo nekega dne vsaka krivica popravljena, vsaka solza obrisana in da Ga bomo videli iz oči v oči.

Naj se dotaknem tistega, o čemer vsi molčijo. Rekel sem, da je Kristus edina pot. Vem, da je to žaljivo za mnoge v naši kulturi. Pravijo nam, da vse poti vodijo k Bogu, da je arogantno trditi, da je ena religija resnična. Toda stvar je v tem: nisem jaz tisti, ki je to trdil. Jezus je. V Janezu 14,6 Jezus pravi: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu razen po meni.« Zdaj, ali je to resnica ali pa ni. Ali je Jezus to, kar pravi, da je – Bog v mesu, edini posrednik med Bogom in človekom – ali pa je lažnivec ali norec. Srednje poti ni. C. S. Lewis je postavil ta argument in ta se me je oprijel. Ko pogledam dokaze – zgodovinske, filozofske, pričevanja spremenjenih življenj in, kar je najpomembneje, svojo lastno izkušnjo – sem prepričan, da Jezus govori resnico. On je edina pot. Ne zato, ker bi bil jaz ozkogleden, ampak ker je takšna resničnost.

Pomislite logično. Če smo zaradi greha ločeni od Boga – in smo, vsi mi – potem potrebujemo most nazaj k Njemu. A tega mostu ne moremo zgraditi sami. Nobena količina dobrih del, verskih obredov ali iskrenega verovanja v lastne ideje ne more izbrisati naše krivde ali premagati našega temeljnega problema. Smo uporniki, ki so se obrnili stran od svojega Stvarnika. Potrebujemo nekoga, ki je hkrati popolnoma Bog in popolnoma človek. Nekoga, ki nas lahko zastopa pred Bogom in nam predstavlja Boga. Nekoga, ki bi lahko živel popolno življenje, ki bi ga morali živeti mi, in umrl smrt, ki bi jo morali umreti mi. To je Jezus. Zato je On edina pot. Ne zato, ker bi bil Bog izključen ali samovoljen, ampak ker je priskrbel edino pot, ki dejansko deluje. Druge religije ti pravijo, naj plezaš po lestvi k Bogu – bodi dovolj dober, naredi dovolj, vedi dovolj. Krščanstvo ti pove, da se je Bog po lestvi spustil k tebi. To je milost. To je evangelij. Zato je drugačen od vseh drugih religiozних sistemov na svetu.

Vem, da nekateri razmišljate: »Kaj pa vsi dobri ljudje, ki nikoli niso slišali za Jezusa? Kaj pa ljudje v drugih religijah, ki so iskreni?« To so poštena vprašanja in vredna razmisleka. Kar vam lahko povem, je to: Bog je pravičen in Bog je ljubeč. Vsakemu človeku bo sodil pravično, upoštevajoč, kaj je vedel in kaj je s tem znanjem naredil. Vem pa tudi tole: če ste slišali evangelij, če veste za Jezusa, ste za to znanje odgovorni. Ne morete se pretvarjati, da niste slišali. Odločiti se morate, kaj boste s tem naredili.

In tukaj je tisto, kar želim, da razumete. Bog ne skuša ljudi obdržati zunaj nebes. Skuša jih spraviti noter. Zato je poslal Jezusa. Zato je poslal ljudi, da govorijo drugim o Jezusu. Zato danes stojim tukaj in tvegam svoj ugled, da vam povem: obstaja Bog, ki vas ljubi, ki vas je ustvaril, ki si želi odnosa z vami. In pripravil je pot, da se to zgodi prek njegovega Sina.

Nekateri nosite krivdo. Storili ste stvari, ki vas je sram. Mislite, da ste šli predaleč, da vam Bog nikoli ne bi mogel odpustiti ali vas sprejeti. Nekaj vam povem. Igral sem mračne like. V svojih filmih sem raziskoval globine človeške pokvarjenosti. Toda nič od tega se ne more primerjati s tisto temo v mojem lastnem srcu, s katero sem se moral soočiti. Pa vendar mi je Bog odpustil. Ne zato, ker bi si to zaslužil, ampak ker je Jezus plačal za to. Razbojnik na križu ob Jezusu je zapravil svoje življenje. Umiral je za svoje zločine. Toda v zadnjih trenutkih se je obrnil k Jezusu in rekel:

»Spomni se me.« In Jezus je rekel: »Danes boš z menoj v rajju.« Če je bilo upanje zanj, je upanje za vsakogar. Je upanje za vas.

Nekateri ste samozadostni. Uspelo vam je. Ste uspešni, spoštovani, uveljavljeni. Mislite, da ne potrebujete Boga. Razumem vas – bil sem vi. Toda naj vas vprašam: kaj se zgodi, ko vas moči izdajo? Kaj se zgodi, ko vaš denar ne more kupiti tistega, kar potrebujete? Kaj se zgodi, ko se soočate s smrtjo in vsi vaši dosežki ne pomenijo ničesar? Potrebujete nekaj, Nekoga, ki je večji od vas samih.

Nekateri ste duhovni, a niste religiozni. Verjamete v nekaj, a niste pripravljeni na krščanstvo. Razumem, tudi jaz sem bil tam. Toda na neki točki morate nehati nakupovati duhovne resnice in začeti sprejemati Resnico. Jezus ni ena izmed mnogih možnosti. On je vrhunec vsega našega duhovnega iskanja. On je odgovor na vprašanje, ki smo ga vsi postavljali.

Naj zaključim s temle. Živel sem dolgo življenje. Imel sem uspehe in neuspehe. Izkusil sem vzpone in padce. Slavili so me in me kritizirali. In s popolno gotovostjo vam lahko povem, da se nič – prav nič – ne more primerjati s tem, da poznaš Jezusa Kristusa. Ne bogastvo, ne slava, ne dosežki, niti ljubezen družine, pa naj bo še tako dragocena. Ker je vse ostalo začasno. Vse ostalo izneveri. Vse ostalo te pusti praznega. Kristus pa je večni. Kristus zadostuje. Kristus je resničen.

Ne prosim vas, da ob vstopu odložite svoje možgane. Ne prosim vas, da sprejmete nekaj nerazumnega. Prosim vas le, da razmislite o dokazih. Preberite evangelije. Poglejte zgodovinska dejstva o vstajenju. Preučite logične argumente. Predvsem pa preiščite svoje srce. Ste izpolnjeni? Imate mir? Veste, kam greste, ko umrete?

Če ne veste, vam pravim – odgovor obstaja. Ime mu je Jezus. Umrl je za vas. Vstal je za vas. Kliče vas k sebi. Ne k religiji, ne k pravilom, ne k neki kulturni identiteti, temveč v odnos. Odnos z Bogom, ki vas je ustvaril, vas ljubi in želi, da ga spoznate. Svoje življenje sem izročil Kristusu, ker sem končno spoznal, da se ne morem rešiti sam. In On je preobrazil moje življenje, ker je resničen, močan in zvest.

On je edina pot, ker je edini, ki lahko premosti prepad med svetim Bogom in grešnim človeštvom. Ne vem, kje ste na svoji duhovni poti. Morda ste skeptik. Morda iščete. Morda ste blizu, a še niste naredili zadnjega koraka. Kjer koli že ste, vas prosim: vzemite Jezusa resno. Ne zavržite Ga. Ne zreducirajte Ga na »dobrega učitelja« ali »lepo zamisel«. Soočite se z Njim takšnim, kot se predstavlja: kot Gospod in Odrešenik, kot Bog in človek, kot edina pot k Očetu.

Moje življenje ima zdaj smisel zaradi Kristusa. Moja preteklost je odpuščena. Moja sedanost ima namen. Moja prihodnost je varna. Ne zaradi česar koli, kar bi storil jaz, ampak zaradi vsega, kar je storil On. To je moje pričevanje. To je moja zgodba. In moja molitev je, da postane tudi vaša.

Hvala vam.